

عنوان مقاله:

برآورد میزان آب قابل استفاده از استحصال آب باران جهت استفاده در کشاورزی (مطالعه موردی شهرستان گرمسار)

محل انتشار:

دومین کنگره ملی آبیاری و زهکشی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهسا عبدالشاه نژاد - دانشجوی دکتری مهندسی منابع طبیعی - بیابان زدایی- دانشگاه تهران

مهین حنیفه پور - دانشجوی دکتری مهندسی منابع طبیعی - بیابان زدایی- دانشگاه تهران

فرشته پورآصف - کارشناس دفتر پژوهش های کاربردی سازمان آب و برق خوزستان

خلاصه مقاله:

موضوع کم آبی در اکثر مناطق خشک و نیمه خشک معضل بزرگی به شمار میرود که بسیاری از فعالیت های عمرانی را بامشکل مواجه می نماید. استفاده بهینه از منابع آبی موجود و تلاش جهت دستیابی به منابع آبی جدید دو راه حل عمده برای رفع نسبیین مشکل به شمار می روند. برنامه ریزی جهت جمع آوری آب باران از سطوح آماده شهری (پشت بام ها، سطح عایق کارخانجات و انبارها باند فرودگاه ها، سطح معابر، خیابان ها، جاه ها و...) می تواند در بسیاری مناطق کشور منبع آب پایدار و مناسب را فراهم نماید. استحصال آب باران یکی از شاخص ترین تکنیک های مدیریت بهره برداری از آب باران برای مقابله با کم آبی می باشد که در مناطقمواجه با کمبود آب بسرعت در حال توسعه می باشد. مبنای این روش اختصاص سطحی از زمین برای جمع آوری نزولات و سپسذخیره سازی آن برای استفاده در زمان مورد نیاز می باشد. با توجه به تنوع روش های استحصال آب باران، باید در انتخاب روش مناسبه ویژگی هایی از قبیل مقدار بارندگی و نحوه توزیع آن، توپوگرافی زمین و ... توجه شود. هدف از تحقیق حاضر بررسی حجم آقبال استفاده از آب باران در شهرستان گرمسار است. براساس نتایج بدست آمده میزان بارندگی منطقه طی دوره آماری 25 ساله برابر 121 میلیمتر است که بر این اساس حجم کل آب تولیدی برابر 627 میلیون مترمکعب می باشد که اگر 72 درصد آن را تبخیر و تعرقبه حساب آوریم حجم آب قابل استفاده 175/5 میلیون مترمکعب می باشد که با توجه به وسعت شهرستان جهت امور کشاورزی، شرب، صنعتی و غیره قابل استفاده است.

کلمات کلیدی:

آب باران، استحصال، بارندگی، کم آبی، گرمسار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/555099>

